dende Klasse ofte svinges mellem Arbejdsslid og daarlige Forlystelser, har netop sin Grund i, at Hviletiden er for lille. Mennesket er ikke normalt. Nervesystemet er uroligt, har ikke den rette Modtagelighed, men kan kun ved pirrende og hidsende Fornøjelser være med. De gribes derfor lettere af Gøgl og støjende Forlystelser, især da Smagen for ægte Kunst og sand Nydelse aldrig har været udviklet, ligesom det stærke økonomiske Tryk, de fleste Arbejderfamilier lever under, selvfølgelig ogsaa vanskeliggør dem at søge saadan.

Hvilken uhyre Indflydelse vil det ikke have paa hele Samfundet, om blot Fabrikker, Værksteder og offenlige Arbejdspladser gjorde Begyndelsen til 8 Timers Arbejdsdag. Det vil virke paa Handelsstanden, og derfra igen paa Tyendet. Se Urtekræmmerlæriingen, Bager- og Konditorjomfruer og Tjenestepigerne. Kan Arbejderne gøre deres Indkøb Kl. 5, da kan Butikken lukkes Kl. 7.

Og hvor vil Samlivet mellem Menneskene blive godt, naar Sindet er friskt og vel til Mode; hvorimod den nervøse Anstrængelse og Misbrug af Kræfterne gør Mennesket umedgørligt, og den sløve Kedsommelighed, som nu ofte hviler over den unge Arbejder, vil afløses af milde Stemninger, Iver og Lyst til Selvudvikling og Fremskridt.

Men, siger saa alle de kloge beregnende Arbejdsgivere, — ja — selv om vi nu troede Arbejderne vilde anvende deres Tid vel og bruge deres Tid til hyggeligt Samliv med deres Familie — hvad erstatter os da vort økonomiske Tab af 2 Timer daglig Arbejdsværdi? saa kan der dristigt svares: Her bliver intet økonomisk Tab; ti Sundheden og Arbejdsiveren giver fuld Erstatning.

En sund og tænksom Arbejder i 8 Timer er mere værd end en sløv og uoplagt Arbejder i 10 Timer.

I et forslidt og anstrængt Menneske døer alle selvstændige Tanker, men i en sund Hjærne fødes nye Tanker. De sunde Hjærner og de stærke Villier med Kærlighed til alt det ægte menneskelige, det er den Slags Mennesker, der skal løse det sociale Spørgsmaal; derfor vil Indførelse af Normalarbejdsdag føre os et stort Skridt fremad mod Sundhed og Lykke.

Johanne Meyer.

Kvindesport.

Jeg havde med Vilje strøet lidt Peber paa min sidste Artikel om dette Æmne, fordi sligt altid sætter Liv i Debatten, og det viste sig da ogsaa, at Artiklen kaldte hele 3 Indsendere frem.

Den første, Frk. *B.*, har jeg ikke meget at svare. Efter at jeg først i én lang Artikel har anbefalet den ganske billige *Fodsport*, og dernæst i en tredie Artikel anbefalet den ligesaa billige Boldsport, — forekommer det mig noget umotiveret, at hun saa hidsig spørger mig om billige Sportsmaader i Anledning af, at jeg ogsaa har anbefalet den dyre Cyclesport.

Bedste Frk. B, dersom De ikke har Raad til at købe Dem en Cycle, hvad kun de færreste har, saa *gaa*, *løb*, eller *spil Bold*, og de vil faa *ligesaa god Motion;* — men vær ikke saa borneret, for ikke at sige værre, at De flyver i Flint, fordi De hører Tale om en Sportsgren, som kun de mere velstillede kan øve, ti De maa huske paa, at Kvindesagen angaar *alle* Kvinder, og at der i et Kvindeblad maa tales til og skrives for *alle* Kvinder, baade dem, der har godt, og dem, der har daarlig Raad

Frk *Meta's* spydige Indlæg ser jeg heller ikke megen Anledning til at gaa nærmere ind paa; det, saavel som det førstnævnte Indlæg, viser øjensynlig mere Trang til at give en Ærgrelse Luft end alvorlig Interesse for den Sag, der her debatteres, Kvindesporten.

Frk. Meta spørger, om jeg vil kalde det „Sport" at børste sine Tænder og lukke Vinduet op. Det har jeg ikke kaldt det, men vil De kalde det „Sport", saa for mig gærne, og kunde De lære Kvinderne at drive den Sport, saa gjorde De Nationen en uhyre Velgerning. De siger, at der er Titusender af Kvinder, som driver den Sport. Aa ja, — der er jo nok *en Del* Kvinder, som har lært at skøtte deres Sundhed vel; -- *men for det langt, langt overvejende Flertal af Kvinder, saavel som Mænd, gælder det aldeles ikke.* Her i København tager Kvinderne kun et Bad *hvert andet Aar gennemsnitlig*, og paa Landet maaske aldrig. Hvor raaber ikke en saadan Kendsgerning himmelhøjt?

Gaa rundt og se paa Kvinderne i den store, jævne Befolkning i København og paa Landet. Hvor mange Procent af dem har ordentlige Tænder efter deres 30te Aar? Her hjælper ingen Fraser, og ingen Vrede, bedste Frk., her gælder det at se den nøgne, skære Sandhed ind i Øjnene, *at ligesaa lidt som det store Flertal af Kvinder forstaar at vurdere Renligheden og Sundheden ved jævnlige Bade, ligesaa lidt Forstand har de paa at bevare saa vigtigt et Organ som Tænderne.* — Og her gælder ingen „økonomiske" Undskyldninger; ti et varmt Brusebad hos Hambro koster kun 10 Øre, og en Tandbørste, der kan vare et helt Aar, kan faas for 50 Øre. Her er det bare Uforstand, Ligegyldighed og Slendrian, der er Aarsagen, og naar Kvinderne vrider sig af Tandpine, og naar de det halve Liv ikke kan tygge deres Mad ordentlig, — saa bøder de derfor.

Og saa Vinduerne! Har De, Frk. Meta, færdedes meget i Arbejder- og Smaaborgerhjem herinde eller paa Landet? Det har jeg gjort, og jeg har *meget ofte* fundet en Luft, der var nærved at tage Vejret fra mig. Folkene selv mærkede ingen Ting, *fordi deres Luftorganer var sløvede af det stadige Ophold i daarlig Luft, saa at de ikke mærkede Osen, — men paa Børnenes blege Kinder saa jeg det tydeligere.*

Det vilde være uhyggeligt, hvis man kunde overse, hvormange Mødre der har undergravet deres Børns Sundhed ved denne fortvivlende Ulyst til at lukke Vinduer op.

De er bange for, at „lukke Varmen ud" om Vinteren. De véd nemlig ikke, at ren Luft opvarmes langt lettere end klam og daarlig Luft, og at der derfor gaar meget mere Brændsel til for at opvarme en Stue, som er fyldt med Menneskeuddunstninger, end en Stue, der fyldes med ren, frisk Frostluft

Frk. *Nicoline* takker jeg for hendes Anbefaling af Cyclesporten; jeg vilde kun ønske, at der fremkom ligesaa oprigtig mente Anbefalinger fra Dyrkere af Fod- og Boldsporten.

Muligvis haaber jeg forgæves. Det synes, som om denne Generation af Arbejdere her i København ikke formaar at naa videre end til at forbedre deres Indtægter, men savner Ævnen til at lære at faa fuldt Udbytte af deres Indtægter gennem at indrette deres Levevis paa en fornuftigere og sundere Maade. Skulde dette være sandt, vil det betyde en meget stor Sinkelse i Arbejdet for de ubemidledes Frigørelse; — men vi faar saa haabe paa den næste Slægt. *A.*

Maskinstrikkernes Fagforening

holdt Lørdagen den 25de April sin et-aarige Stiftelsesfest paa Sortedamslund. Det er en ung Forening, ikke alene i den Forstand, at den har arbejdet kort, men den bestaar ogsaa for største Delen af ganske unge Kvinder med sin 24-aarige Formand i Spidsen.

Det er et af de faa Fag, som alene er i Kvinders Hænder og som Forældre, hvis Døtre ikke maa tjene, gerne tillader deres Døtre at arbejde ved, dels fordi, det er et net Arbejde, dels fordi det er bekendt, at der paa de fleste Strikkerier hersker en god Tone.

Men Følgen af, at de fleste unge Piger har et Hjem, hvor de kan faa deres Kost, om det saa var — gratis — har været, at Fabrikanterne har kunnet byde Arbejderskerne en urimelig lille Løn, som nu yderlig stadig synker.

Det er imidlertid ogsaa gaaet op for disse Kvinder, at naar de afser al deres Tid og Kraft paa deres Arbejde — 11 Timer daglig — bør de ogsaa have Ret til en Løn, som de kan leve af, og de dannede derfor denne Fagforening for at hindre en yderligere Synken af Lønnen. Den begyndte med 108 Medlemmer, hvis Antal nu er steget til 150.

Efter et Aars Samarbejde holdtes da Fest, hvorved Sangforeningen „Constantia" gav mange smukke Numre tilbedste. Fru Johanne Meyer talte derefter om Foreningens Stiftelse og om det personlige Ansvar for den enkelte Kvinde baade i selve Fagforeningen og i Samfundet.

Hr. Journalist Meyer talte baade alvorlig og skæmtende om Kvindens Stilling til Manden, om hvorledes hun ikke alene burde hævde sin egen Personlighed, men ogsaa tvinge Manden til at skaffe hende den politiske og sociale Ligestilling. Hans Foredrag blev hørt med stor Interesse, men Begejstringen steg til Jubel, da hans spøgefulde Sang, som gik paa en overordentlig kvik Melodi, blev sunget, og der udbragtes et Leve for ham. —

Nedenstaaende mere alvorlige Sang, lige-